

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕/๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนและลงโทษทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู
และบุคลากรทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึง เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อขอข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัยและการสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่ ตามที่อ้างไว้ในการอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ เพื่อเปรียบเทียบการกระทำความผิด การสอบสวนและการสั่งลงโทษ จำนวน ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีนาง ข. พนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงาน สกสค. จังหวัดนครพนม กระทำผิดวินัยฐาน ทุจริตต่อหน้าที่

๒. กรณีนาย ค. กับพวก ซึ่ง สกสค. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่องทุจริตการสอบเข้าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ใน สำนักงาน สกสค. จังหวัดมหาสารคาม

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการ สกสค.) มีหนังสือที่ ศธ ๕๒๑๐.๓/๑๙๖๒๐ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้ง ผู้อุทธรณ์ว่า การขอคัดรายงานการสอบสวนทางวินัยและการสั่งลงโทษของบุคคลทั้งสองดังกล่าวเป็นการ ใช้สิทธิที่จะให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อบุคคล อื่น โดยปราศจากความยินยอมจากนาง ข. และนาย ค. กับพวก มิอาจกระทำได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผย

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๕/๒๕๕๙

ข้อมูลดังกล่าวอาจจะเข้าลักษณะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง นักวิชาการสวัสดิภาพชำนาญการ สังกัด สำนักงาน สกสค.จังหวัดบุรีรัมย์ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ได้มีคำสั่งที่ ๙๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณี กระทำผิดวินัยเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในสังกัด สำนักงาน สกสค.จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้อุทธรณ์ เห็นว่าการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงไม่ดำเนินการตามกฎหมายและการสั่งลงโทษเป็นการดำเนินการไปโดยไม่ชอบรุนแรงเกินกว่าเหตุ จึงมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อประธานคณะกรรมการอุทธรณ์และ ร้องทุกข์ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ สำนักงานฯ ได้นำเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์เสนอที่ประชุม คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ และคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ พิจารณา เห็นว่าการณีอุทธรณ์ดังกล่าวมีปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ต้องพิจารณาอย่างละเอียด รอบคอบ เนื่องจากเป็นคำสั่งลงโทษที่เป็นโทษร้ายแรงกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ของผู้ถูกลงโทษ และเพื่อ ประโยชน์แห่งความยุติธรรม จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบอุทธรณ์และเอกสารประกอบการ อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ขึ้น เมื่อคณะอนุกรรมการฯ ได้พิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการอุทธรณ์ฯ จึงเสนอต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ สำหรับกรณีการขอคัดสำเนา รายงานการสอบสวนทางวินัยพร้อมกับการสั่งลงโทษของนาง ข. และนาย ค. กับพวก เพื่อนำไปประกอบการ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ นั้น สำนักงานฯ เห็นว่า การขอคัดรายงานการสอบสวนทาง วินัยและการสั่งลงโทษของบุคคลทั้งสองดังกล่าวเป็นการใช้สิทธิที่จะให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอมจากนาง ข. และนาย ค. กับพวก มิอาจกระทำได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจจะเข้าลักษณะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตาม มาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนารายงานการสอบสวน ดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๕/๒๕๕๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการสอบสวนทางวินัย พร้อมกับการสั่งลงโทษของนาง ข. และนาย ค. กับพวก เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงาน สกสค. แม้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การสอบสวนทางวินัยพร้อมกับการสั่งลงโทษนาง ข. และนาย ค. กับพวก ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่สำนวนการสอบสวนทั้งสองสำนวนดังกล่าวไม่มีส่วนใดเกี่ยวข้องกับกรณีการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์พร้อมกล่าวอ้างการลงโทษทางวินัยบุคคลอื่นขึ้นเป็นกรณีเทียบเคียง ก็อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการอุทธรณ์ และร้องทุกข์ที่จะพิจารณาตามสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายชัยรัตน์ มาประณีต

หัวหน้าคณะที่ ๒

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒๕/๒๕๕๙

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ เทพ หิมะทองคำ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙